

El Parlament vol fer vehicular l'espanyol a l'ensenyament

written by Llorenç Prats | 7 d'abril de 2022

El partits del Govern, ERC i JXCAT, diuen que no hi ha “garantia del domini oral i escrit de les dues llengües oficials” a Catalunya i per això han decidit que cal fer vehicular l'espanyol, modificant la llei de política lingüística del 1998. Aquesta modificació legislativa la fan els grups parlamentaris, per medi d'una proposició de llei que volen tramitar d'urgència i aprovar en el proper ple del 26 d'abril de 2022.

La llengua pròpia de Catalunya és l'idioma català. L'estatut del 1979 i del 2006 diuen que és oficial al nostre país. Aquesta oficialitat, tanmateix, ha de conviure, per força, amb la del castellà. Les lleis del 1983 de normalització lingüística i del 1998 de política lingüística, admeten aquesta dualitat, que en el cas de Era Val d'Aran, és triple, segons s'estableix en l'Estatut vigent.

En l'ensenyament, lloc d'aprenentatge, l'oficialitat de l'idioma català, ha esdevingut cabdal per a la seva vitalitat i recuperació, com segurament ho serà l'aranès (occità) a Era Val d'Aran. Per això, la llei d'educació de Catalunya, del 2009, preveu el règim lingüístic que ha de permetre adquirir les competències bàsiques i segures en català, com a llengua oficial però també com a llengua comuna i de cohesió social per a tota la gent d'aquest país.

Aquest marc de rescabament i normalització imprescindible pels catalans es condiona amb les lleis bàsiques espanyoles d'ensenyament que obliguen en el marc educatiu i sense tenir en compte la realitat política, “la competència en comunicació

lingüística en les dues llengües oficials". És dir, la normativa espanyola, que ara vol assumir també la catalana, admet que per medi de l'educació no es pot compensar el greuge desigual, àdhuc discriminatori, que pateix l'idioma català en el seu propi país.

La llengua oficial de l'estat espanyol, l'espanyol, en conjunt, per a la societat catalana, va en detriment de l'idioma català a Catalunya, com des de l'ONG del català, la Plataforma per la Llengua sempre s'ha denunciat. L'ensenyament a Catalunya no es pot deslligar de la realitat social on està inserida. I aquesta realitat indica que el 96% de l'oferta de cinema, el 89% del consum per internet, el 80% de l'oferta TV, el 74% de videojocs, el 68% de llibres publicats, el 61% de diaris i premsa o 57% d'espais radiofònics són en espanyol, tot i que siguem a Catalunya.

Per tant, de manera sectorial, a l'ensenyament, gràcies a la llei del 1998, que ara es vol canviar, per iniciativa catalana, i contra tot pronòstic, és l'únic lloc on, de forma molt conscient i amb un gran esforç col·lectiu, es tendeix a assolir un cert equilibri "entre les llengües oficials", tot i que l'escola esdevé la primera línia d'entrada de la constant immigració que arriba a Catalunya. I és que quan només el català és llengua vehicular s'està permetent, de forma reduïda, que a l'escola el català tingui dimensió social, tot i les limitacions reals que existeixen als patis, als menjadors o als passadissos, i que han decebut a més d'un sobre l'eficàcia de la immersió lingüística en català que ara es pretén suprimir o matissar.

De fet, admeten els grups parlamentaris impulsors d'aquesta defecció, que "s'està transformant la concepció tradicional de l'ensenyament organitzat en assignatures o matèries i s'estan vinculant cada cop més les activitats educatives amb el conjunt de la vida fora dels centres", un fet que, atesa la realitat social descrita, agreujaria encara més la situació de minorització de la llengua catalana, en cas de que prosperés

aquesta modificació legislativa.

La multiculturalitat a les aules, també en forma de multilingüisme, és un factor més de retrocés i menyspreu del idioma del país, de la seva cultura i de la seva forma de comunicació, assegura un conegut sociolingüista retirat, que viu esgarriat la deriva que estan conduint els actuals polítics catalans.